

# Heroldo de HEL

N-ro 55 1994 decembro-1995 januaro

ORGANO DE  
HOKKAJDA ESPERANTO-LIGO

## 北海道エスペラント連盟

053 苫小牧市糸井393-83 星田 淳 方  
HOKKAJDA ESPERANTO-LIGO  
ĉe Acuŝi HOŝIDA  
Itoi 393-83, TOMAKOMAI  
053 Japanio

### ENHAVO

- Avizo 会計からのお知らせ  
ŬATANABE Sindoo 渡辺晋道 2
- RAPORTO DE LA UNUA KOMITATA KUNVENO  
DE HEL  
第1回HEL委員会報告  
Emiko BABA 馬場恵美子 3
- Gastoj al SES 昨年のSESへの訪問者  
Jasuko ŬATANABE 渡辺康子 4
- NOVJARAJ SALUTOJ KAJ LETEROJ  
—パソコン通信より  
Acusi HOŝIDA 星田 淳 5
- FABELO POR BONAJ GEKNABOJ  
よいこのためのおとぎばなし  
KAWAHARA H. Kazuya カワハラカズヤ 6
- La Zamenhofa Festo en Sapporo  
札幌エスペラント会のザメンホフ祭  
Ejko Abe 阿部映子 13
- ZAMENHOFA FESTO en Tomakomai  
Acusi HOŝIDA 星田 淳 13
- Letero de Nagoya (kun lernado)  
名古屋からの手紙(学習の頁を含む)  
Mituisi K 三ツ石 清 14
- Prelegkunveno  
講演会—苫小牧公民館サークル連盟の報道  
から 16
- RAPORTO DE LA DUA KOMITATA KUNVENO  
DE HEL  
第2回HEL委員会報告  
Emiko BABA 馬場恵美子 17

- INFORMO '95 Hokkajda kunloĝado de  
esperantistoj  
お知らせ '95北海道エスペラント合宿 18
- Nekrogo S-ro MAKI Toshihiro  
死亡通知 S-ro 牧 敏弘  
Acusi HOŝIDA 星田 淳 18
- SIN MEM NEKROLOGAS S-ro ARIMA Joŝiharu  
本人からの死亡通知  
S-ro アリマ ヨシハル 19
- 札幌市は Sapporo Urbo ?  
Acusi HOŝIDA 星田 淳 20

El redakatejo 編集部から

1995年を迎え、今年は冷害や水不足や災害のない良い年であってほしいと願っておりましたが、兵庫県での突然の直下型大地震にびっくり。

神戸市を中心に死者も5千人を超える大災害となり、報道で被害状況を知るにつれて、もっと早く救援できないのかともどかしさを感じたのは私だけではないと思います。

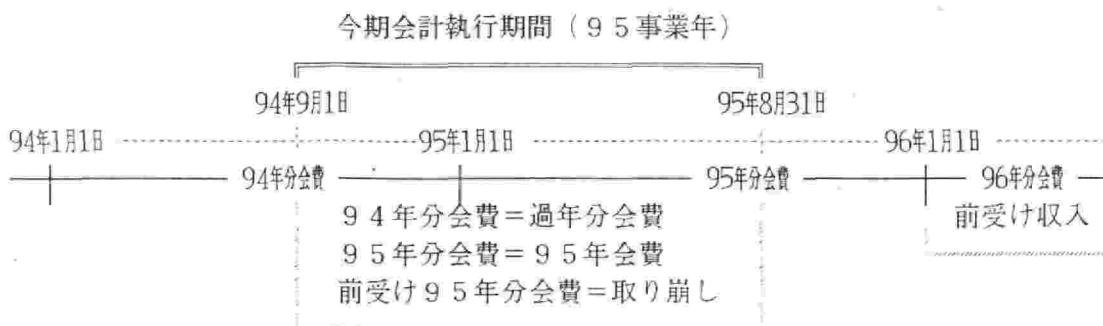
お亡くなりになった方々の御冥福をお祈りいたしますとともに、被害にあわれた皆様が一日も早くもとの生活に戻れますよう、被災地の復興を願っております。

(Ejko Abe 阿部映子)

★ 会計からのお知らせ ★

HELの会計年度は、規約の上では暦年（1月～12月）となっていますが、実際には道大会が秋に開かれ、決算報告、予算審議がなされていますので、会計の初日を9月1日としています。そこで、HEL年会費の会計処理を次の様にしますのでご了承ください。

- 1) 94年9月1日から95年8月31日（室蘭での道大会にて予算を議決した期間、以下「95事業年」）の間に受領した94年分会費は、「過年分会費」とし、95事業年に充てる。
- 2) 同じ期間に受領した95年分会費は、「95年会費」とし、95事業年に充てる。
- 3) 前受けしていた95年分会費も、取り崩し、95事業年に充てる。



すなわち、94年道大会から95年道大会の間の事業は、この間に受領した94年分会費と95年分会費によって運営します。ご協力をお願いします。

★ 会費、寄付金のお礼 ★

94年9月1日以降、下記の方々から、94年分会費、95年分会費（前受け取り崩しを含む）、96年以降分会費と、寄付金をいただきました。ありがとうございました。

なお、会費の有効期限を誤って収められた方の会費は、記録に基づいて処理しましたので、ご確認ください。（95年1月10日現在、敬称略）

94年分会費

アリマヨシハル 水上侑子  
伊藤智幸 赤倉正治  
岩井正久 前田孝一  
岩崎康夫 大原喬  
宮崎公子 椿正一  
佐藤不二雄 藤平あや子  
砂野裕子 梅木孝昭  
三石清 牧敏弘  
柴田智美 木村喜壬治  
小淵修子 濱田國貞  
カハラ・カズヤ 以上21名

94年家族会費

平間秀子 以上1名

94年購読会費

峰芳隆(94年で購読休止)以上1名

95年分会費

阿部映子 後藤義治 山本昭二郎 小林貴美子  
吉原正八郎 江口音吉 児玉広夫 渡辺康子  
宮岸忠考 桜井甚吉 小熊鉄一 馬場恵美子  
(以上、前受け会費取り崩し分)  
アリマヨシハル 坂下正幸 星田淳 藤巻謙一  
影浦英明 山岸悦子 赤倉正治 二郷美砂子  
岩崎康夫 柴田智美 大原喬 末沢邦夫  
港利子 新田為男 大山口誠 濱田國貞  
高橋達治 須藤昭三 渡辺晋道

以上31名

95年分家族会費

星田文子 影浦泰子 以上2名

## 96年以降分会費

吉原正八郎 児玉広夫 柴田智美 高橋達治(以上96年分) 渡辺晋道(～99年分)

### ご寄付納入者

坂下正幸2000円、岩井正久1000円、須藤昭三40円、高橋達治1000円  
児玉広夫2000円、

### ★ お願い ★

前記の会費納入者名欄に名前のない方は、会費切れになっています。早速、郵便振替にて、振込み内容と、電話番号を記入して、払い込み下さい。

92年以前に会費切れとなっている方々も、是非、継続してHELを応援してください。今、振込みいただければ、94年分会費からとして会計処理し、93年以前の分については不問とします。

新たに、会員になる方は、もちろん95年分として受け付けます。

93年以前に会費切れとなった方へは、ヘロルドの発行が途絶えるかも知れませんが、経費削減のためですので、ご了承ください。HELは赤字経営です。

UATANABE Sindoo 渡辺晋道

~~~~~

## 第1回HEL委員会報告

RAPORTO DE LA UNUA KOMITATA KUNVENO DE HEL

1994. 10. 31

馬場 恵美子

[日時]9月25日(日曜)北海道大会終了後

[場所]室蘭港湾労働者福祉センター

[出席者]星田淳、須藤昭三、渡辺晋道、阿部映子、馬場恵美子

[議事内容]

\*北海道大会確認事項

参加17名+不在13名=計30名 市民参加2名 図書売上¥25,010 議事録作成(渡辺) 大会概略(星田) 各E会報告(須藤、馬場) 各担当者引継

\*今後一年間の活動計画

北海道大会(95年9月30-10月1日 札幌)

合宿(春季の金土日とし教育担当が決定)

機関誌(54号11月中発行 締切11/10、55号1月末)

1日講習会(1月中旬に講師育成講座 終了後新年会を予定 講師の選定を行なう)

\*その他

事務局会議は役員全員の招集はせずに関係役員のみとする(次回は1日講習会が中心となるので

星田 阿部 渡辺 馬場 講習会世話人 招集)

組織図の作成(星田)

94年度会費未納者への督促(馬場)

次回事務局会議11月18日(金)6時30分京王方樹林

内容予定 ヘロルド54号 1日講習会

## Gastoj al SES

昨年のSESへの訪問者

Jasuko ŬATANABE 渡辺康子

3月中旬、スイスの旅行者ロルフ・エルンスト、27才の男性が札幌エスペラント会の土曜会、木曜会を訪れた。彼は日本語に大変興味を持ち、ゆっくりとした口調ではかなり話せそう。

木曜会では10名の出席者と自己紹介、彼への沢山の質問、歌、人形劇（サルカニ合戦）など、なごやかな雰囲気の中で楽しい一時を過ごした。

その後、5人がロルフと全日空ホテルの車屋で会食。色どり美しい日本食にすっかり感動し“おいしい”と連発しながら、料理名、素材名を熱心にノートしていた。

また、児玉さんが定山溪の温泉に連れていかれたらしく、彼にとって大大満足の札幌旅行だったと思う。（二郷さんへの彼からのお礼の手紙を紹介しましょう……右）

金森美子さんの文通友達であるカリフォルニアのドロシーさんが、8月9日札幌エスペラント会の木曜会を訪れた。

彼女は高齢にもかかわらず生き生きとした若さ、すごいバイタリティーに参加者一同（11名）感嘆。エスペラントへの熱き思いと御自身の歩み、はぐくんできたエスペラントの歴史を熱っぽく詳しく語ってくれた。

それぞれが、きっと彼女のエスペラント情熱に刺激を受け、何かを感じたに違いない！

翌日、金森御夫妻と札幌の名所を見物し、その日の午後には大阪へ飛び立った。

**K**ara sinjorino nigō,  
karaj gemembroj de sapporo-esperanto-klubo.

kiel vi fartas? finfine mi skribas al vi por tre danki pro via bonkoreca akcepto en marto. mi havas bonajn rememorojn je tiam. precipe, ĉar tio estis mia tute unua alilanda akcepto de loka klubo. kaj mi tre ĝuis la japanan manĝaĵon en la bela restoracio kaj pupteatron «simio kaj krabo».

pardonu, ke mi skribas tre malfrue. komence de aŭgusto mi revenis al svislando. ke mia tuta vojaĝo estis tre sukcesa, mi opinias. estas tiom da spertoj, kiujn mi povis fari en japanio, precipe dank'al esperanto kaj dank'al vi.

ankaŭ la koreaj kongresoj estis bonaj (mi reenkontis multajn japanajn geamikojn dum u.k. kaj nove amikiĝis kun multaj homoj), sed terure varmegis la vetero.

meze de aŭgusto mi helpis kun mia amikino natalie organizante en «mejs» (mezeŭropa junulara semajno) en «nigra arbaro» (suda germanio). venis 100 geesperantistoj kaj estis ĝuinda, kvankam organizi estas streĉa tasko.

mi momente multe skribas leterojn kaj respondas poŝton, kiu venis dum mia foresto (leter-monteto de 60 cm). krome mi vizitas kelkajn svisajn urbojn pro esperantaj kialoj (kaj mi montras kompreneble ankaŭ fotojn faritajn en japanio). mi estas plenplene okupita... kaj baidaŭ mi denove laboros profesie.

antaŭ tri semajnoj mi jam havis esperantan gaston el bulgario, li estis la pasintjara estro de i.j.k., tre interesa homo. mi vere ŝatas havi gastojn el esperantujo.

karaj, ĝis revido iam (espereble foje vi estos miaj gastoj en svisio), kore kaj dankeme salutas vin ĉiujn (gesinjorojn. nigō, kimura, jamagishi, kobayashi, watanabe, segawa, hoshida, oguma, kodama, kanamori, satō, kaj aliaj)



ps: aliflanke mi montras la nomojn de urboj, kiujn mi trapasis dum mia vojaĝo. mi nun povas skribi japane per mia komputilo, sed mi mem devas ankoraŭ multe lerni la japanan...

Acusi HOŠIDA (Tomakomai)

Feliĉan Novjaron 1995 al vi ĉiuj! Nun troviĝas kvar samideanoj, anoj de komputila reto PC-VAN en Hokkajdo. Tamen ne tre vigla estis ilia interpoŝtado aŭ diskutado elektronika. En 1995 pli vigliĝu tiu agado per-reta. mi opinias, ĉar komputila reto estas forta kaj utila rimedo komunikiĝi tuj el sia tablo en sia ĉambro. Jen kelkaj informoj el la korespondado. La Novjaro 1995 estu fruktodona al vi ĉiuj! Se vi volas scii pri aŭ partopreni en komputila reto, bonvolu informi min.

新年おめでとう。パソコン通信は、我々の連絡にもっと使えると思います。ある時期のJ E Iは、パソコン通信で機関誌（の1部-Intermeze）を作っていました。J P E A（エスペ란ティスト平和の会）は理事全員がパソコン通信に入って連絡、会議、機関誌編集もこの中で出来ています。ほか内部連絡に使っているのはJ E I、横浜エスペラント会。北海道でもこれでH E L委員会がやれるようになったらいいな、と思います。

道内のPC-VAN会員から最近寄せられた通信のうちから以下1部を紹介します。こんご HELへの原稿も送ってもらえればなお有難いのですが。

(S-r o 佐藤英治) 東京で出ているアナログサンジカリスト・ネットワーク機関誌 Laborista Solidareco に「エスペラント入門」を連載している、Liberecana Frakcio de Satana Grupo en Sapporo 提供として。ついでながら LIBERA VOLO (自由意志-ORGANO DE FEDERACIO ANARKIISTA) にもエスペラント欄があるが、執筆者の名はない。

(S-r o 麓千代次:乙部町) 「アクセスポイントが函館でなかなかうまくつながりません、以前藤巻さん(沼津)の『パソコン通信によるエスペラント講座』で勉強していましたが…」

(S-r o 岩井 正久:函館市) 「返事遅れて申し訳ありません!新年あけましておめでとう

ございます。その後お元気でしょうか?返信遅れて気にしていました。去年は12月以来のスキーの後遺症から五十肩。現在も続いている椎間板ヘルニアの治療中などでどうも体調がおもわしくなく憂鬱でした。佐々木さんとはしばらく会っていません。後で連絡とってみたいです。韓国旅行(UK参加)以来、韓国と日本に関する歴史的な事に非常に興味あって本を読みあさっています。又平行してハングルに熟あけています。非常にespに似かよったところありますね。本年もどうぞよろしく願います。 1995-1-2 函館 岩井正久」

A. HOŠIDA parolas: 私の加入しているのはPC-VAN (NECのパソコン通信サービス)で、その中にエスペラントのSIG (Sam-Interesa Grupo) があり、INFORMO, PEGOJ (おしゃべり), BIBLIOTEKO, LERNEJO, 会議室などがあります。ほかにもたくさんのSIG。掲示板、情報サービスがありますが、麓さんは地域掲示板「北海道」に私あてのメッセージを書き込んでいました。こういう一般の掲示板にエスペラントの記事が出るのも悪くないと思って、私もそこに返事を書き込んでみました。

PC-VAN会員の方はお知らせ下さい。なお 関心ある方は質問あればお答えします。

## Akvomelontaroo (unua parto)

*Ajuzak Arahavak*

Antaŭ longa tempo en iu monta vilaĝo estis maljuna gedzparo. La maljunulo ĉiutage iris la monton por kolekti nutraĵojn kaj hejtlignojn kaj la maljunulino iras riveron por lavi tolaĵojn.

En la monto vivis multe da bestoj kaj birdoj, sed ili ne kunvivadis harmonie. Male, ofte okazis disputoj kaj kvereloj pro lingva problemo, ĉar ili ne havis komunan lingvon, kiu ebligos facilan interkompreniĝon.

Kverelo de kankro kontraŭ simio ĉe persimona arbo, lukto inter leporo kaj niktereŭto dolore ĉegrenis la bonkoran maljunulon. Eĉ inter homoj kaj ili ofte okazis malpaco. Li rememoris pri la paserido lango-tranĉita, kiun flegis lia frato, kaj pri testudo, kiun li mem savis de bubaĉoj, kiam li estis juna fiŝkaptisto. Frostigis lian dorson teruraj memoroj: knabo subigis urson per hakilo; mortigita hundo Poĉi....

— "Ekzistas nur homoj, simioj, kankroj, leporoj, niktereŭtoj... ne animaloj, sole familioj".

La maljunulo foje elverŝis sian kordoloron al la maljunulino ĉe irorio. Ŝi simpatiis kun la maljunulo, tial ke ŝi mem konas pri la malpaco en la rivero pro la lingva problemo. Tie krokodiloj devas meti sin sur dorna loko.

Iun matenon kiam la maljunulino estis ĉe la riverbordo, alnaĝis granda akvomelono laŭ la fluo.

— "Ha! Bona donaco! Akvomelono estas tre ŝatata de mia karulo kaj mi kaj ĝi ja sufiĉas por nia tagmanĝo".

La maljunulino ĝojis. Post plurminuta ŝvitado ŝi sukcesis kapti ĝin tre pezan kaj pene portis hejmen. En la

hejmo la maljunulo konsterniĝis de la granda akvomelono.

— "Kia granda frukto! Kie vi akiris ĝin?"

— "Mi trovis ĝin ĉe la rivero, dum mi lavas tolaĵojn".

— "Kio? Ĉe la rivero? Tre mirinde. Mi iam aŭdis, ke maljunulino en la najbara monto kaptis grandan persikon ĉe rivero, sed neniam aŭdis pri akvomelono...".

— "Tio estas fabelo! Nu, nu, ni gustumu ĝin".

— "Jes, jes. Certe devas esti fikcio. Do, ni manĝu".

La maljunulino tuŝis kuirtranĉilon sur la ŝelo de la frukto. Ĝuste en tiu momento el de la akvomelono aŭdiĝis voĉo; "Ne tranĉu!".

— "Kiu alparolis? Ĉu vi?", la maljunulino mire demandis la maljunulon.

— "Ne, ne mi", respondis la maljunulo.

Ŝi denove metis la tranĉilon sur la frukto kaj provis tranĉi per plenforto. Tiam denove aŭdiĝis,

— "Da, danĝere! Ne tranĉu, mi petas, geavĉjo!".

La gemaljunuloj estis tute konsternitaj. Tuj post la krio, mirinde, kvetis la akvomelono en du pecojn, kaj el interne elsaltis forta knabeto en verdstela ventrotuko.

— "Leono estas besto. Patro kaj patrino... Ha! Saluton! Kiel vi fartas? Mi estas tre ĝoja vidi vin".

La knabeto elbuŝigis strangan lingvon de la gemaljunuloj ne konatan. La knabeto kun amindaj ridetoj diris,

— "Nu, mi estos tre danka, se vi akceptos min, kiel adoptofilon".

La gemaljunuloj denove estis konsternitaj, sed la propono ĝojegis ilin sen gefiloj. La knabeto estis nomita Akvomelontaroo pro ĝia deveno kaj de tiu tago la gemaljunuloj kaj Akvomelontaroo ekvivis en familio.

Iun tagon la gemaljunuloj rakontis al sia adoptofilo, kiom ĉagrenas ilin la malpaco de la monto. Aŭsklutinte la bogepatrojn, Akvomelontaroo meditis. Post longa silento Akvomelontaroo definitive deklaris,

— "Paĉjo kaj panjo, ne plu ĉagreniĝu. Mi povos solvi

la problemon".

— "Ki, kio!? Ĉu vere vi povos solvi!?"

La ege konsterniĝemaj gemaljunuloj denove estis konsternitaj ĉe la vortoj de Akvomelontaroo.

Sekvamatene Akvomelontaroo sola ekiris por viziti la loĝantojn en la monto. La gemaljunuloj kuiris panikmoĉiojn por li, kiujn li pendigis ĉe la kokso.

Li vizitis unue la vilaĝeton de simioj, kiuj estas de longe en konflikto kun kankroj, vespoj kaj kaŝtanoj. Akvomelontaroo sincere persvadis ilin pri packunvivado de la ĉiuj loĝantoj en la monto, precipe pri la faligo de lingvaj muroj, kiuj forte staras de mil jaroj en la monto kaj malhelpas al la interkompreniĝo de la loĝantoj.

— "Ĉesu ĉiuj malamikaj sentoj! Falu la lingvaj muroj! Nur unu komuna lingvo efektiviĝos unu grandan familion. Ni kune klopotu por la bela harmonio!"

Kiam li finis la ardan parolon, lia maldekstra maniko estis malsekigita. La hetmano de la simioj, kiu aŭskultis lin tujnajbare, verŝis kortuŝitajn larmojn. Racio venkis malracion.

Post tio senlaca Akvomelontaroo iris la Gastejon de Pasero. La paseroj neniam forĝesis, kion faris maliculino sur la paseridon, tamen ili memoris ankaŭ pri la bonkorulo kiu flegis la vunditan paseridon. La malmola koro de la paseroj poiome fandiĝis laŭtempe de la sincera persvado de Akvomelontaroo. Denove, racio venkis malracion.

Akvomelontaroo konvinkis leporojn, testudojn, niktereŭtojn kaj aliajn ĉiujn loĝantojn de la monto kaj la rivero tiel sukcese, ke ili konsentis lian proponon.

De la sekvatago tra la monto iris fortaj vokoj de ABCĈ. La monto fariĝis unu granda lernejo de la komuna lingvo. Ankaŭ la gemaljunuloj man-en-mane frekventis la kurson en geknaba koro.

*Fino*



## Akvomelontaroo (dua parto)

*Ajuzak Arahavak*

Iuj geknaboj scivolemus pri pliposta vivo de Akvomelontaroo. Bone, avĉjo daŭrigos rakonti pri la knabo. Sed aŭskultinte la daŭron, vi eventuale ricevus ŝokon, ĉar mi rakontos sekreton pri la naskiĝo de nia kara lingvo. Ĉu vi tamen deziras? Bonege, venu kaj aŭskultu la "duan parton".

Li kreskis sane en la familio. Estante dek-ok jaraĝa, li decidis studi medicinon eksterlande. La decido konsternis la gemaljunulojn (ili ĉiam konsterniĝis, ĉu ne?), sed ili forpermesis Akvomelontaroon iri malproksiman landon. Ĝisrevidinte la bogepatrojn kaj la amikojn en la monto, li ekiris kun panikmoĉio ĉe la kokso.

La vojaĝo per la vagonaro tra Siberio dum vintro tamen difektis lian sanon. Kiam li atingis Varsovion en iu frosta nokto, li estis apenaŭ viva. Estis neniu konato, kiu varme akceptos lin, en la pola urbo, kaj restis en lia monujo nur kelkaj moneroj. Forpelita de la stacidomo, li vagis sur la stratoj de la urbo por varmetigi sin. Nur paŝado donis al li apenaŭan varmeton. Frosto kaj malsato invitis lin al la morto sur strato.

Kiam li paŝis sur iu malluma strato, li vidis lumon ĉe la fenestro de iu modesta domo. Li trovis la lumon verde radianta. Li vidis la lumon, kiel sian sorton. Malrapide, kaj paŝo post paŝo Akvomelontaroo proksimiĝis al la lumo. Tra densa mallumo briletas la celo, al kiu kuraĝe li iris. Nur rekte, kuraĝe kaj ne flankiĝinte li iris la vojon celitan! Eĉ guto malgranda, konstante frapante, traboras la monton granitan. Sed lin fine konkeris frosto kaj malsato antaŭ la pordo de la domo.

Kiom da horoj pasis kaj kie li nun estas, li ne povis diveni. Sed li apenaŭ trovis sin en la komforta lito en varma ĉambro, kiam li reakiris konscion. Apud la lito sidis junulo kaj junulino.

— "Ĉu vi bone ripozis?", la junulo kun ridetoj ĝentile alparolis al Akvomelontaroo, "Estu vin malstreĉa, samkiel en via hejmo".

Mirinde, Akvomelontaroo tiam sentis, ke li iam vidis lin. La junulo, nerveze tuŝante la okulvitrojn, daŭrigis paroli.

— "Prepariĝis por vi matenmanĝo, sed malpeza kaj iometa. Laŭ mi, havanta medicinan konon, via stomako nun estas febla. Malrapidan resaniĝon ĝi postulas".

La junulino eliris el la ĉambro kaj baldaŭ revenis kun la telero da supo kaj taso da lakto. La aromo de la varma manĝaĵo tiklis la stomakon de Akvomelontaroo.

— "Manĝu, amiko. Por vi nun necesas nutraĵo. Ĝi helpas al vi reakiri fortan korpon. Do, manĝu".

Sur la vizaĝo de la junulo plenis senĉesaj ridetoj. Akvomelontaroo prenis la kuleron, sed tuj remetis ĝin kaj diris,

— "Sinjoro, mi havas nenian vorton por esprimi miajn elkorajn dankojn al vi... Vi savis min el la morta situacio. Kiamaniere mi povus kompensi vin, mi ne scias... Mi konfesas, ke mi nun havas neniom da mono, nenion por...

— "Ne diru plu, amiko. Ne temas pri mono, temas pri la amo al la homaro. La homaro estas unu familio, ĉiuj homoj estas gefratoj. Amikoj de l' amikoj estas amikoj. En la mondon vastigu la ĉenaron de l' amikoj! Ĉu vi volus veni?"

— "Jes, bone!", tute senkonscie respondis Akvomelontaroo.

Ŝajnis, ke en la profunda konscio de Akvomelontaroo estis la memoro pri la dialogo, tial Akvomelontaroo tuj reagis lin, farante rondon super la kapo per la brakoj kaj dirante "Jes, bone!".

— "Via alveno al mi", diris la junulo kun kontenta mi-

eno, "estas sorto, mi pensas".

— "Povas esti. Tute senintence mi estis en Varsovio kaj renkontis vin. Tio estas nenio alia ol la sorto. Nia renkonto povos enskribiĝi en la historio".

— "Nomu min Lazaro, kaj ŝin, mian fianĉinon, Klara. Nu, jam klientoj atendas min. Dum mia okulista laboro vi ripozu. Ĝis, amiko!".

La afabla okulisto diris tiel kaj eliris. Akvomelontaroo manĝis la supon kaj endronis en profundan dormon.

Akvomelontaroo estis akceptita de la familio *Samenhof*, kvazaŭ nova filo. Monatoj pasis de kiam Akvomelontaroo renkontis la varsovian okulkuraciston. Jam venis nova sezono. Dank' al la sindonema flegado de la familio, li tago-post-tage resaniĝis.

Fine venis la tago lasi bonkorajn Lazaron kaj Klaran. Akvomelontaroon atendis la medicina instituto en fora urbo. Lazaro, eksciinte ke Akvomelontaroo volas dediĉi sin al medicino, kuraĝigis lin. En emociita voĉo Akvomelontaroo dankis kaj salutis la junulon kaj la familion.

— "Amiko Lazaro, miaj mil dankoj ne povas superi vian grandan koron. Ĉe la ĝisrevido bonvolu akcepti mian modestan donacon por amika memoraĵo".

Li elprenis kelkajn kajerojn el la sako kaj transdonis al Lazaro.

— "Ĉi tiuj estas miaj trezoroj. Tiuj trezoroj ja meritas vin, ĉiam direktantan al interkompreniĝo kaj paco de la tuta homaro. Mi tamen ne pretendas, ke ili allogos vian atenton. Antaŭ multaj jaroj, kiam mi ankoraŭ estis en akvomelono, mi kreis lingvon, kiu ebligos facilan kaj rektan interkomunikadon kun alilingvanoj. Tuta gramatiko, fundamenta vortaro kaj ekzerĉaro de la lingvo enestas en tiuj kajeroj. Kiam vi deziros havi amuzajon, legu ilin kiel revajon de stultulo".

Foliuminte du-tri paĝojn de la kajero, Lazaro turnis sian rigardon al la juna orientano. Tiam Akvomelontaroo ne

rimarkis admiron en la okuloj malantaŭ la okulvitroj de la okulisto. Lazaro diris en kvieta tono,

— "Dankojn pro via memoraĵo. Ĝi restos eterne en mia koro. De nun vi devas iri dornan la vojon por medicino. Forlasu la infanecan fantazion pri tia lingvo. Ĝi ne estas ideo de normala homo. Tute ne eblas tia inventaĵo".

— "D-ro, mi eraris. Ĝi ja estis iluzio de idioto".

Akvomelontaroo donacis la kajerojn pri la planlingvo de li kreita, al juna okulisto en Varsovio, Lazaro Ludoviko *Samenhof* printempe de 1887. Kaj la Unua Libro aperis en Varsovio julie de la sama jaro. Li neniom sciis, ke de tujpost lia forlaso Lazaro entuziasmiĝis pri la kajeroj de la planlingvo. Li konkludis, ke ĝi estas logika, perfekta kaj facila. Lazaro senpacience deziris vastigi ĝin en la mondon, kiel la vere uzeblan interpopolan lingvon. Sed la aŭtentika aŭtoro foriris al fora urbo. Li do estis devigita publikigi ĝin sub pseŭdonimo "D-ro Esperanto".

Post jaroj Akvomelontaroo trovis en librejo de la fora urbo verkojn de L. L. *Zamenhof*, li tamen tute silentis pri la deveno de la lingvo. Li prefere dankis la malnovan amikon, kiu sciigis al la mondo lian idealon. Por li tute ne gravis kiu kreis, grava estis nur la efektiviĝo de la bela idealo de la homaro. Kiam li pripensis tion, al li retrovenis la karmemoraj tagoj en la monto.

Bonaj geknaboj, la rakonto estas nekredebla por vi.

Oficialaj historiaĵoj certe neniom priskribas la renkontiĝon de nia Majstro kaj Akvomelontaroo en Varsovio, 1887. Des pli la donaco de Akvomelontaroo. Vero ofte kaŝas sin en sekreta arbaro. Ha, oni vokas min al la hospitalo de la monto. Avĉjon atendas malvarmumita ursido. Ho, oni malfacile permesas retiriĝon de 127-jara kuracisto.

Foje venu la monton, avĉjo regalos vin per panikmoĉioj.

*Fino*



Ejko Abe 阿部映子

前号でお知らせしたとおり、札幌エスペラント会のザメンホフ祭は、12月10日に札幌市職員会館3階娯楽室で開催。

渡辺康子さん達が電話で参加を呼びかけたかいてあって、雪にもかかわらず22名が参加。

まずいつものとおり「ESPERO」を歌って開会。次に児玉さんからザメンホフについての話、木村さんから「エスペラントについて」これは第一回北海道大会の時に話されたもの。

さらに参加者全員の自己紹介。20年ほど前にエスペラントに興味を持って少し学んだことがあるという青木さんが、瀬川さんに誘われて参加。両親は山梨県のエスペランティストで本人は現在札幌の大学で学んでいるという工藤さん。ザメンホフ祭は初参加という谷口君などが新しい顔ぶれ。

世界大会、日本大会参加者の報告の後は、休憩を兼ねて例年恒例のバザー。オーストラリアの末永さんからもバザー用品の提供がありました。

老化防止(?)の指の体操や、歌を楽しんで、最後に毎年皆が楽しみにしている木曜会のメンバーのエスペラント人形劇が上演されました。今年は「夕づる」で、「つう」が鶴になって飛び去っていく場面で終了。

全員で記念写真を撮って閉会。開始から終了まで2時間半と短い時間でしたが、和気あいあいと楽しいひとときでした。

ZAMENHOFA FESTO en Tomakomai

苫小牧のザメンホフ祭

苫小牧エスペラント会

12月19日午後6時本町公民館にて。この定刻から少し遅れて始まった。ESPERO斉唱、1年間の活動の回顧、反省、会計報告など「総会」の部分はTAGIGOで締めくくって場所を近くの津軽屋へうつしBankedo。参加者7名。

(星田)



ポーランドの眼科医 ユダヤ人

L. L. ザメンホフよ ありがとう。

名古屋、94-12-10

啓。いよいよ Winter has come. になりました。冬になると中学で習ったこの文をいつも思い出す。中学といっても夜間で、鉄道省設立の5年制の普通の中学。13才から、少年鉄道員でした。(父は横浜の桜木町駅の小荷物係という下級駅員でした。)朝、横浜の家を出て昼間は東京駅の裏にあった鉄道省工作局車輛課(主任技師、小坂狷二;日本エスペラント学会創立者)に勤務、夜は池袋の中学校に9時まで、家には11時近くに帰るの5年間でした。良い学校で、月謝は無し。教科書は支給、通勤、通学定期は、優待パス(1年間有効)でした。それに戦前は、国鉄職員はだれでもすべて、日本全国区間有効の優待パスを支給されるので、私もそれで、山登りとスキーに遠く新潟県、山形県あたりまで行きました。アルピニスト三ツ石の始まりです。

冬から話が脱線しました。話し相手がない私です。まあ聞いてください。

英語と言えば中学校ではさっぱりできなくて、特にあの関係代名詞、which とか that が苦手でした。それでザメンホフの言葉のお陰で、あの kiu, kio で、関係代名詞がわかってもう怖くなくなり、英語へのストレスがとれて、名古屋に来てから そのころは港湾労働者でしたが荷役作業の現場の埠頭や船内でよくエスペラント訳の原書で小説を読んでいたが、クチコミで自然としられ、頼まれて中学生の家庭教師を7、8年も続けて、いくらポケットを膨らませました。家庭教師にはご馳走が出るんです。これもザメンホフのお陰です。

かって「エスペラントの世界」に私の自伝(?)を書きましたが、その中でエスペラントは「私の大学だ」とロシア作家のゴルキイの同名の小説のタイトルを借りましたが、まったくエスペラントは私にとってすべての知的要求を満足させる、唯一の手段であったし、また知的活動の源泉でもありました。マルクスもクロポトキンもシェクスピアもアンデルセンも、すべてエスペラントの原書で読みました。そのエスペラントは、夜間中学3年のときに、省内の鉄道エスペラント会(FER)主催の講習会で、小坂先生から直々に習いました。67年も前の話です。そしてその2年後に、初めて独力で、ロシア文学のプーシキンのペールキン物語の一篇 [Ne g'bl'ovado - 吹雪] を注釈のない本で読みました。これが私のエスペラント文学に耽溺する始まりです。

。そして25、6才のときに、J E I に学力検定試験制度ができて、その第一回の高等試験にパスしました。実はこの合格は「お情け」でした。J E I 試

験官、小坂理事から「三ツ石君、君は会話が不可だが、文章の理解力が高い、また文法も可、運動史についても詳しいので特別で、合格点をあげる」と言われました。ちなみにこの高等試験免許所持者は、初等講習会修了者に試験の上で合格者に普通試験の免許を授与することが認められていた。古い話ばかりで、公害ならぬ「老害」と言われそうですね。

ここで、一言 語学習得の早道は「急がば廻れ」で、なるべくエス辞典に頼らず、エス、エス辞典を先生にしてエス訳・原作小説を読みふけることです。自然と頭に語句が蓄積されて、会話時にも、自然と出て来ます。読書なしの能力向上はありません。これは英文学者、故吉田健一の言葉(英語上達法)です。故宮本正男は言いました。「自分の背の高さほど、エスペラントの本を読み、書く力の上達は疑いなし」と。ここにエスペラント文学者、宮本正男の気概が感じられます。専業主婦である方には、無理な言い分ですが、小説、作品を読み出して、面白いときは、朝、夜が明けるまで、読み続けるくらいでないと、エス文学マニアにはなれません。とにかく何事も、夢中にならないと上達しません。

学習の頁 (新しい学習者のために)

Gramatiko - 文法

mano en mano

brako kun brako

名詞 + 前置詞 + 名詞

これは interpozitivo の形です。この場合、前置詞の両側に 同じ名詞があります。文の構造を考えた場合、一種の副詞と考えます。世界エスペラント界でも、日本エスペラント界でもすっかり無視されている形です。

このザメンホフがエスペラント発表以来、愛用した形を、故バランギャン(エスペラントアカデミー会長、世界的エスペラント文学者)は、この形で使っていました。世界エス界において、日本エス界においても誤用されて(?)通用している形は、manon en mano, brakon kun brako で、前の名詞に対格nが付いています。このnは不要です。不審の方は、J E I 語学委員、清水孝一氏に、聞いてください。三ツ石 生

Nagoya, 94-12-11

Kara amikino,  
je la memoro de Zamenhofa festo mi salutas vin kiel redaktoron de nia Heroldo. se mi loĝus en via urbo, ĉi-vespere mi povus kun vi promenadi, mano en mano, sur neĝa strato. anticipe ni tostus per Sapporo-biero kaj bankedu ĉe angulo de ia luksa restoracio per modesta, sed bona manĝaĵo. tiamaniere ni jam ebrias kaj satas, kio kuragiĝas nin promeni, brako kun brako, kantante Himno-n, kies kantadon mi jam longe forgesis je la festo. laŭ Heroldo vi, SES-anoj jam hieraŭ sabate festis la naskiĝon de nia Majstro.

en mia urbo Nagoya oni havis la feston kaj ŝajne nun bankedas. venis al mi la informo, sed de antaŭ 15 jaroj mi kutimas ne aliĝi al la kunsido, en kiu ĉiuj esp-istoj devus nepre partopreni. sed, mi petas, vi ne imagu al vi, ke mi havas ideon kontraŭ la Zamenhofa festo. neniel! , tute ne! antaŭ ĉ. 20 jaroj meze de dec. okaze mi estis en Kioto kaj informiĝis pri la

festoj. volonte kaj ĝoje mi aliĝis kaj sekvantan tagon en Higasi-Osaka estis sama kunsido, ankaŭ al kiu mi aliĝis kun s-ro Huzimoto. sekvantan sabato-n mi aliĝis en Yokohama kaj dimanche en Tokio mi aliĝis al granda festo kaj eĉ prelegis en Esperanto. en la vespero en la kunsido strange prosperis nur nia nacia lingvo. daŭris sinsekve japanlingvaj paroladoj. inspite de tia ridinda programero, mi riproĉeme ekparolis en Esperanto. okazis granda aplaudo min subteni. la parolo ne rajtus sin nomi elokventa, sed tondris klakfrapoj de multaj manoj dum la parolo.

post la parolo ĉe sidejo unu junulino adresis al mi, "nur duonon mi povis kompreni, sed parolo en Esperanto estas kontentige bona kaj ĝojiga".

konsekvence en la jarfino mi aliĝis al kvar Zamenhofa festoj. siatempe mi estis tia fanatika agademulo kiel unu el adeptoj de Zamenhofismo.

★ — ★ — ★ — ★

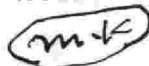
Kara samideano,  
pardonon al mi. devojiĝis la temo. vere stulte babilema viro mi estas. temo "promeni, mano en mano" ree kuras sur la relo. mi amas vian urbon Sapporo, en kiu troviĝas vastega strato. verdaj arbaroj, montoj, kie vivas eĉ ursego. laŭ la vortoj de mia konato, arbaristo del' arbara oficejo en Zyouzankei kelke da t, n Higuma vivas en monto en la urbo. li insistis, ke tra la mondo nenie estas granda urbego. kie vivas tia giganta sovaĝa besto kiel Higuma krom nia amata urbo Sapporo, kie miliono da urbanoj abundas sur la stratoj. en mia juneco antaŭ ĉ. 55 jaroj mi jam amikiĝis kun la urbo. kun skioj unuafoje vizitis al Sapporo. mi memoras, gastigis ĉe hotelo Marusō, admire vidis Horlogoturon, sekve rapidis al monto Teine, kie argente blanka arbaro min atendis, ktp.

kara, vi volu imagi al vi, kun kia ĝojplena impresio la junulo ĝuis la tagojn en via kaj mia bela Norda urbo.

Jam malfruiĝis. horloĝo min avertis, rapidu en la liton.

bonan sonĝon al vi kaj al mi!  
kun amika manpremo!  
maljuna alpisto-esp-isto

Mituisi k



苦小牧公民館サークル連盟機関紙「はあもに」第219号（平成6年12月10日発行）に、8月26日の講演会等エスプラント関係の記事が載りました。



(5) サークル連盟だより

初めての外人講師講演会

（八月二十六日、公民館別館にて）

「カンボジア・ネパールの文化と社会を語る」

——第十八回公民館まつり

ソウルの世界エスプラント大会のあとアジア各国の代表十一人が日本国内を廻るといふ当初の計画は大きく狂った。問題は日本の外務省にある。日本のビザが出たのはたった四人。出稼ぎ移民の侵入に対する警戒心だろうが、日本はアジア人にとって、決してやさしい国ではない。カンボジア・エスプラント協会会長のチヨム・ソッカさん（三二歳）講演要旨。「私の国は何度も体制が変わっている。一九七〇年まではシアヌーク国王による王政だった。そのあと七〇〜七五年はアメリカ式の政治をしようとしたロンノル大統領によるクメール共和国。七六〜七九年はポルポト政権。この政権はたくさん国民を殺した。私の母や親戚のものも殺された。（カンボジアでは家族が親戚

にこの虐殺の犠牲者を出さなかった家庭はないといわれる）

この体制に反対する軍人たちがベトナムに逃げ、ベトナム軍に応援されてカンボジアに帰り、ポルポト政権を追い出した。ベトナム軍は我々を助けてくれたわけだが、悪いこともしている。このときカンボジアの文化財がかなり国外に持ち出されてしまった……。

七九〜九三年はカンボジア人民共和国として人民党（共産党）の政府。九三年になって国連の管理下で選挙が行われ今の政府ができた。このとき世界からブノペンに来ていた人の中にエスプラント関係者もあり、その協力を得て選挙の前に我々の組織「カンボジア・エスプラント協会」を結成することができた……。ネパール・エスプラント協会の会長、ムクンダ・バシツクさんは外国語学校の管理者だが、詩人でもあり、ネパールのテレビなどに出た彼の歌は二百曲もあるという。今度の日本訪問で作ったという歌（日本は美しい国だ、山も、川も、町も、海も……という内容だという）を披露し、次のように語った。

「ネパールのエスプラント運動の始まりは三五年前、今年まで世界エスプラント協会の事務総長だったシモ・ミロエビッチが来て教えたときにさかのぼる。その後も何度か外国人による指導はあったがあまり発展しなかった。最近大学の無料講習の効果が出てきて二百人ほどエスプラントを使える人ができた。

ネパールはヒマラヤの国であり、観光は重要産業だから、これをエスプラントと結びつけたらどうかと考えている。それだ来年春、ヒマラヤ集会所と銘打って計画を作った。今参加者募集中。

ネパールでも女性は家事、育児、料理などでいつも忙しい。しかしこの頃になると女性も家に縛られてばかりはいなくなった。昔は「女に学問はいらない」といったものだったが、今は大学にも職場にもどんどん女性が進出してきている。ネパールでも「おしん」はみんな見ている。昔は日本もああったのかと……。宗教や法事については「仏教とヒンズー教があるが、日本の仏教徒が神社参拝もするのと同様に、平和的に共存している」と、質問に答えていた。（星）



## 「エスペラント」の由来

テレビで奥村チヨが「エスペラント・トキオー」を歌って説明して、いた。「希望する人ーだと（九月二十六日、NHK、ふたりのビッグショウ）」。争いの絶えない人々の心を一つの言葉で結ぼうと「国際語」をザメンホフが発表したとき使ったペンネームが「エスペラント博士」。

この「エスペラント」は、フランス語のエスペランス、スペイン語のエスペランサ（希望）と同系の言葉で、人類の未来への希望をこめた語名だった。

この「エスペラント博士」の提案による「国際語」はやがて「エスペラント（語）」と呼ばれるようになって現在に至っている。  
（苫小牧エスペラント会）



## 第2回HEL委員会報告

RAPORTO DE LA DUA KOMITATA KUNVENO DE HEL

1995. 1. 22

馬場 恵美子

[日時] 1月22日（日曜）新年講習会前後  
[場所] かでの2-7、ライオン（アネイ45） \*札幌  
[出席者] 星田淳、須藤昭三、渡辺晋道、阿部  
映子、馬場恵美子、ほか新年会参加者  
[議事内容]

\*北海道大会役員改選による会計担当者変更  
の引継ぎ（渡辺）

\*95年度合宿について（渡辺）

5月26日（金）16時-28日（日）15時  
浄土宗 法然寺（岩見沢市）

参加費 ¥2,500（全日）、¥2,000（2日）、¥1,500（1日）  
パンケード¥3,500 貸しふとん1夜¥1,200 など  
27日（土）昼食は各自で取る

連絡方法は機関誌3月末発送号で案内、個別に  
電話連絡など

連盟内で講師を依頼する クラス分けは行わない  
作業函などにより効率よく運営してゆきたい

学習内容（事前に課題を資料として送付する）  
エス作文または詞の朗読（選択とし5分程度）  
表現しづらい語句  
ゲーム（ボルトモザイク、会話ゲーム） など

合宿実行委員会（事務局） 協力者を募集します

2月24日（金）18時 京王プラザ樹林

\*ヘロルド55号編集会議（阿部）

標題のエスペラント表記について

定形郵便で発送できる範囲で内容を考える

\*講師養成準備委員会について（渡辺）

連盟会員のレベルアップを目的とし外部への権  
威付けなども考えて規定を設けてゆく。JEI学力  
検定2-3級程度の実力を有するものから能力に  
応じて講師を選定してゆく。今年の道大会まで  
には実現に向けて承認を受けたい。

前頁のHEL委員会報告に記載のとおり、5月26日(金)16時-28日(日)15時で、場所は昨年同様の岩見沢市「法然寺」です。

合宿実行委員会では、協力者募集中。2月24日(金)18時から京王プラザホテル1階喫茶店「樹林」で合宿実行委員会を開催しますので、お時間の都合のつく方の参加を望みます。合宿に参加できるかどうか未定の方も、是非御出席して御意見をお聞かせください。喫茶店「樹林」は札幌市中央区北5条西7丁目(札幌駅から徒歩5分少々。駅前を東西に走る北5条通を西に向い、植物園の手前斜め向いです)。

岩見沢では新規受講生を募集中。

北海道新聞南空知版(1995年1月5日)に下記の記事掲載。

エスペラント語を  
習ってみませんか

【岩見沢】全世界共通の  
語を目指してつくられた人  
工言語「エスペラント語」

の教室が二月四日から、岩見沢市一東六の法然寺で開かれ、受講生を募集している。同教室は、毎週土曜日午後三-四時。受講料は月二千円。申し込み、問い合わせは同寺 ☎0126・22・3091へ。

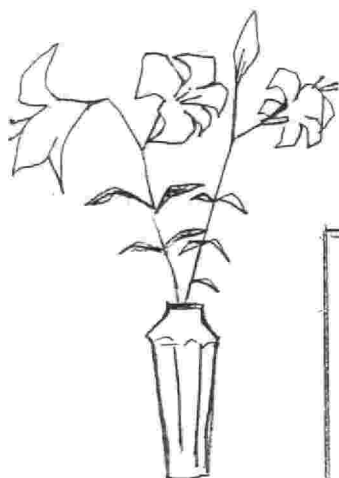
Nekrologo: S-ro MAKI Tosihiro

(死亡通知: S-ro 牧敏弘)

A. HOSIDA

MAKI Tosihiro (1939.1.13 - 1995.1.18)  
forpasis en Muroran pro cerba infarkto, diabeto kaj arteria sklerozo. En 1961 li laboris por la 48a japana Kongreso en urbo Tojama. Poste en okdekaj jaroj li aktivis en Hokkajdo. Plejparte de liaj lastaj dek jaroj li restis en hospitaloj.

苫小牧エスペラント会会員牧敏弘は1月18日朝室蘭市白鳥台の太平洋病院で、脳梗塞により死去いたしました。彼は1961年の第48回日本エスペラント大会(富山)のとき富山でその準備に当たりました。後北海道に移り1980年から80年代後半まで日高と苫小牧で地方会活動に参加しましたが最近10年の大半は病院生活でした。



RIMARKO (アノヨ エ ヒッコス)

これは本人からの移転 (? Adiaū-)saluto です。  
S-ro ARIMA (アリマ ヨシハル) は長  
く SES の会員でした。 Malnovaj samideanoj  
bone konas lin. S-ro 吉原が初めてエスペ  
ラントを習ったのはアリマさんからだったそうで  
す。ふるくは満洲時代の S-ro Kio や  
李香蘭 (のちの山口淑子) の話を LEONTODO に書  
いて下さったことがありました。(星田)

アノヨ エ ヒッコス

ワタクシ 「アリマ ヨシハル」ウ  
メイジ 40ネン 05ガツ 10ニチ 22ジ 58ツク ニウマシ、  
ヘイエイ 7ネン / ガツ 4ニチ 7ジ 00ツク ニコチラ  
レイカイ ニヒッコシマシタ。

ワタクシウ コンゴ、レイカイデ イイクーニ イキテ イキマス。  
シラウク デキル ヨーニ ナッタラ コレシラウク シマス。

ヘイエイ 7ネン / ガツ 4ニチ (ジゴ 10ニチメ)  
父は昨年春頃から持病の心臓で時折苦しんではい  
ました。(エト口服用で)通常は別に元気で死す前日も  
普通に夕食を食ったのですが、心筋梗塞でした。一郎

生前は大変お世話になりました。狭心症

イカゾク

アリマ イチロー

アリマ レイコ

358 サイマ ケン イルマ シ

シモフジサウ 832-3

(ネンマツノ モチュー コアイサツウ サシアゲマセン)

- ・ 父が生前に準備していたものを使用させて頂きます。
- ・ 88歳 自宅での大往生ではないでしょうか。

## 札幌市 は S a p p o r o U r b o ?

A. HOŠIDA (Tomakomai)

ずいぶん前論じたことがあるが、この頃忘れられたようです。以前のHEL機関紙 LEONTODO N-ro 60(12-1976)p51, 「松葉先生の手紙から」(相沢)に少し出ていました。故まつばきくのみ氏の文の引用でした。Aグループ、BグループをA Grupo, B grupo, -- とするのは間違いで Grupo A, Grupo B, -- とすべきだ、Grupo (nomata)A だから--、とのことでした。すると札幌市は?上の見出しは誤りで、Urbo (nomata) Sapporo の形になるべきでしょう。この問題を最近論じたものでは La Movado, N-ro521(jul.1994)のAnglismo, ĉinismo, japanismo(Yamasaki Seikō)があります。

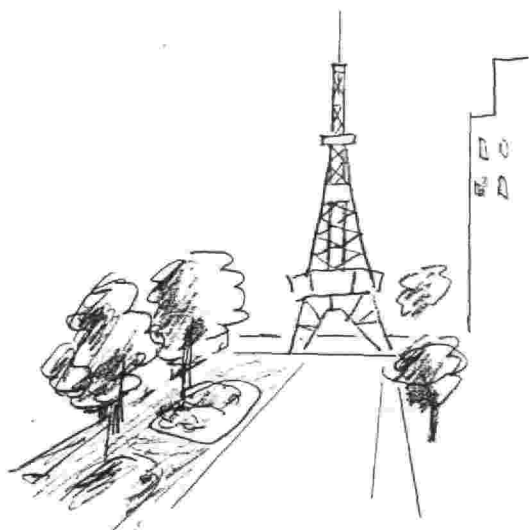
下に引用するのは沼津のS-r-o栗田の通信の1部で、わかりやすく説明しています。彼は「エスペ란ティスト平和の会(JPEA)」の機関誌 La Verda Kolombo に「实用エスペラント講座」としてこのような文を連載しています。(星田)

Murajama kabineto や, Numazu Urbo/urboは, エスペラントとしては, やはりまずいとおもいます。Murajama-kabineto, Numazu-urbo とすれば,

文法上は合成語として言い訳が立つのですが、やはり推薦はできません。英語では Numazu City という形式と Mt. Fuji という形式があります。

(日本語でも、「トマリギ酒店」方式と、「居酒屋”とまり木”」方式がある) (参照: apudmeto/apozicio, determinato, anoncvorto, nom-inacio. Plena Ilustrita Vortaro)エスペラントでは、固有名詞が来るときには「居酒屋”とまり木”」方式が Zamenhofaで、安全です。柴山さんがいつか言っていました、その方が合理的でもあるのです。というのは、エスペラントの場合、固有名詞の部分は、何を意味するのか分からない場合がおおいので、anoncvortoで、先にそれが何であるか示した方が分かりやすいというのです。私もそう思います。

たとえば, Urbo Numazu, Kabineto Murajamaなどがよい、固有名詞が、ロシア語などで長い場合とくにその思いを深くします。(94/12/24 4:15 用語は難しいですね>久保田/Glano)



Heroldo de HEL  
第55号(1995.1.31)  
北海道エスペラント連盟機関紙  
編集部  
〒001 札幌市北区北12西1パークMS602  
阿部映子気付 電011-756-2291  
郵便振替口座  
02700-6-17075  
北海道エスペラント連盟